

549

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. prosince 1957 byla v Paříži sjednána Evropská úmluva o vydávání.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval s výhradou, že průvoz osob podle článku 21 bude povolen jen za podmínek, za kterých se dává souhlas s vydáním. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 18. dubna 1960. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 29. odst. 3 dnem 14. července 1992.

Český předklad Úmluvy se vyhláší současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

o vydávání

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy

mající na zřeteli, že cílem Rady je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

mající na zřeteli, že tento cíl může být dosažen sjednáním dohod a společným postupem v právních záležitostech;

mající na zřeteli, že přijetí jednotných pravidel o vydávání vhodně přispěje k tomuto sjednocování,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Povinnost vydávat

Smluvní strany se zavazují vzájemně si vydávat, v souladu s ustanoveními a podmínkami uvedenými v této Úmluvě, všechny osoby proti kterým vedou příslušné orgány dožadující strany trestní stíhání pro trestný čin, nebo které jsou vyžadovány těmito orgány k výkonu trestu nebo ochranného opatření.

Článek 2

Trestné činy podléhající vydání

1. Vydání bude povoleno pro trestné činy, za které právní řád dožadující i dožádané strany stanoví trest odnětí svobody nebo ochranného opatření, jehož horní

hranice je nejméně jeden rok nebo trest přísnější. Pokud již trest odnětí svobody nebo ochranné opatření byly na území dožadující strany uloženy, musely být uloženy nejméně v trvání čtyř měsíců.

2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika samostatným trestným činům, které jsou všechny trestné podle právních řádů dožadující i dožádané strany odnětím svobody, nebo za ně lze uložit ochranné opatření, ale některé nesplňují podmínky stanovené pro délku trestu, který může být uložen, dožádaná strana má právo povolit vydání i pro tyto trestné činy.

3. Každá smluvní strana, jejíž právní řád neumožňuje vydání pro určité trestné činy uvedené v odst. 1 tohoto článku, může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vyloučit tyto trestné činy z působnosti této Úmluvy.

4. Každá smluvní strana, která si přeje použít právo, která jí poskytuje odst. 3 tohoto článku, předá generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu buď seznam trestných činů, pro které se vydávání povoluje nebo seznam těch, pro které je vyloučeno. Zároveň uvede ustanovení právních předpisů, které povolují nebo vylučují vydávání. Generální tajemník rozešle tyto seznamy ostatním signatářům.

5. Jestliže právní řád některé ze smluvních stran dodatečně vyloučí vydávání pro další trestné činy, tato

smluvní strana o tom informuje generálního tajemníka. Generální tajemník to sdělí ostatním signatářům. Tato informace nabude účinnost tři měsíce poté, kdy ji generální tajemník obdržel.

6. Kterákoliv strana, která využije práva uvedeného v odst. 4 nebo 5 tohoto článku, může kdykoliv použít tuto Úmluvu i na trestné činy, které byly z ní vyloučeny. Bude informovat o těchto změnách generálního tajemníka Rady, který je sdělí ostatním signatářům.

7. Kterákoliv strana může použít vzájemnosti, pokud jde o trestné činy, které jsou vyloučeny z působnosti této Úmluvy podle tohoto článku.

Článek 3

Politické trestné činy

1. Vydání nebude povoleno, pokud je trestný čin, pro který se o vydání žádá, považován dožadovanou stranou za trestný čin politický nebo trestný čin, který s trestným činem politickým souvisí.

2. Stejně pravidlo bude použito, pokud má dožadovaná strana vážné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro obecný trestný čin byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů její rasy, náboženství, národnosti nebo politických názorů, nebo že postavení této osoby by pro některý z těchto důvodů mohlo vyvolat předpojatost.

3. Atentát nebo pokus o něj na hlavu státu nebo člena její rodiny nebudou pro účely této Úmluvy považovány za politický trestný čin.

4. Tento článek nebude mít vliv na závazky, které smluvní strany případně přijaly nebo v budoucnu přijmou v jiných mnohostranných mezinárodních úmluvách.

Článek 4

Trestné činy vojenské

Vydávání pro trestné činy vojenské, které nejsou obecnými trestnými činy, je vyloučeno z působnosti této Úmluvy.

Článek 5

Trestné činy fiskální

Vydání podle ustanovení této Úmluvy bude povoleno pro trestné činy, které se vztahují k daním, dávám, clům a devizovým předpisům, pouze v případě, že smluvní strany ohledně daného trestného činu nebo kategorií trestných činů tak rozhodnou.

Článek 6

Vydávání občanů

1. (a) Smluvní strany mají právo odmítnout vydání svých občanů.

(b) Každá smluvní strana může prohlášením učiněným při podpisu nebo ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, v rozsahu, v jakém se jí to týká, a pro účely této Úmluvy vymezit pojem „občan“.

(c) Občanství bude určováno k době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání. Jestliže však vyžádaná osoba je v období mezi přijetím rozhodnutí o vydání a jeho provedením uznána za občana dožadované strany, může dožadovaná strana použít ustanovení obsažené v písmenu (a) tohoto článku.

2. Jestliže dožadovaná strana nevydá svého občana, předá na žádost dožadující strany věc svým příslušným orgánům, aby mohly zahájit trestní stíhání, pokud to považují za vhodné. Spisy, informace a doličné věci, které se vztahují k trestnému činu, budou za tím účelem bezplatně předány způsobem uvedeným v odst. 1 článku 12. Dožadující strana bude informována o výsledku své žádosti.

Článek 7

Místo spáchání činu

1. Dožadovaná strana může odmítnout vydání osoby žadané pro trestný čin, který se považuje podle jejího právního řádu za spáchaný zcela nebo z části na jejím území nebo na místě, které se považuje za její území.

2. Pokud byl trestný čin, pro který se o vydání žádá, spáchan mimo území dožadující strany, vydání může být odmítnuto pouze tehdy, když právní řád dožadované strany neumožňuje pro stejnou kategorii trestných činů spáchaných mimo její území nebo kdy nedovoluje vydání pro daný trestný čin.

Článek 8

Stíhání pro totožné trestné činy

Dožadovaná strana může odmítnout vydání žadané osoby, když příslušné orgány této strany vedou proti ní trestní stíhání pro trestný čin nebo trestné činy, pro které se o vydání žádá.

Článek 9

Překážka pravomocně rozhodnuté věci

Vydání nebude povoleno v případech, kdy příslušné orgány dožadované strany vynesly konečné rozhodnutí v řízení proti žadané osobě o trestném činu nebo trestných činech, pro které se o vydání žádá. Vydání může být odmítnuto, pokud příslušné orgány dožadované strany již rozhodly nezahajovat nebo zastavit trestní stíhání pro stejný trestný čin nebo trestné činy.

Článek 10

Promlčení

Vydání nebude povoleno, pokud žadaná osoba nemůže být podle právního řádu dožadující nebo do-

žádané strany trestně stíhána nebo potrestána v důsledku promlčení.

Článek 11

Trest smrti

Pokud možno podle právního řádu dožadující strany za trestný čin, pro který se o vydání žádá, uložit trest smrti a pokud právní řád dožádané strany pro takový trestný čin trest smrti nestanoví nebo není obvykle vykonáván, vydání může být odmítnuto, pokud dožadující strana neposkytne takové ujištění, které dožádaná strana bude považovat za dostačující, že trest smrti nebude vykonán.

Článek 12

Žádost a potřebné doklady

1. Žádost bude podána písemně a bude předána diplomatickou cestou. Jiný způsob předání může být stanoven přímo dohodou mezi dvěma nebo více stranami.

2. K žádosti bude přiložen:

- (a) originál nebo ověřená kopie vykonatelného rozsudku o trestu nebo rozhodnutí o uložení ochranného opatření, nebo příkazu k vzetí do vazby, nebo jiného příkazu, který má stejný účinek a byl vydán v souladu s řízením stanoveným právním řádem dožadující strany;
- (b) popis trestných činů, pro které se o vydání žádá; co nejpřesnější uvedení doby a místa jejich spáchání, právní kvalifikace a odkazu na příslušné právní předpisy;
- (c) kopie příslušných právních předpisů a tam, kde to není možné, prohlášení o právním stavu a co nejpřesnější popis žádané osoby spolu s jakoukoliv další informací, která pomůže zjistit její totožnost a státní občanství.

Článek 13

Dodatkové informace

Pokud se zjistí, že informace poskytnuté dožadující stranou nejsou pro dožádanou stranu dostatečné na to, aby mohla rozhodnout podle této Úmluvy, tato strana si vyžádá potřebné dodatkové informace a může též stanovit lhůtu pro jejich dodání.

Článek 14

Zásada speciality

1. Proti osobě, která byla vydána, nebude vedeno trestní stíhání, nebude odsouzena ani zbavena svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření pro jakýkoli jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním než pro ten, pro který byla vydána, ani ze žádného jiného důvodu nebude omezena její osobní svoboda s výjimkou následujících případů:

- (a) pokud strana, která ji předala, souhlasí. Žádost o souhlas bude podána spolu s doklady uvedenými v článku 12 a protokolem obsahujícím výpověď vydané osoby k danému trestnému činu. Souhlas bude dán, pokud trestný čin, pro který se žádá o vydání, podléhá vydání v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- (b) pokud tato osoba měla možnost opustit území smluvní strany, do které byla předána a neučinila tak do 45 dnů od propuštění nebo se na toto území po jejím opuštění vrátila.

2. Dožadující strana však může přijmout jakákoliv opatření potřebná k tomu, aby odstranila tuto osobu ze svého území, nebo jakákoliv potřebná zákonná opatření, včetně trestního stíhání v nepřítomnosti, aby předešla právním účinkům promlčení.

3. Pokud se v průběhu trestního stíhání změní popis trestného činu, vydaná osoba bude trestně stíhána nebo potrestána, jen pokud trestný čin i podle nového popisu vykazuje skutkové znaky trestného činu, který by podléhal vydání.

Článek 15

Další vydání do třetího státu

S výjimkou případů uvedených v článku 14, odst. 1 písmeno (b) dožadující strana nepředá bez souhlasu dožádané strany jiné straně nebo třetímu státu osobu předanou dožadujícímu státu, o níž usiluje uvedená jiná strana nebo třetí stát pro trestné činy spáchané před jejím předáním. Dožádaná strana může požadovat předložení dokladů uvedených v článku 12, odst. 2.

Článek 16

Předběžná vazba

1. Příslušné orgány dožadující strany mohou v naléhavých případech žádat, aby hledaná osoba byla vzata do předběžné vazby. Příslušné orgány dožádané strany rozhodnou o této věci podle svého právního řádu.

2. V žádosti o předběžnou vazbu bude uvedeno, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 1 písmeno (a) a že se míní zaslat žádost o vydání. Bude v ní též uvedeno, pro který trestný čin bude o vydání žádáno, kdy a kde byl tento trestný čin spáchan, a pokud je to možné, popis hledané osoby.

3. Žádost o předběžnou vazbu bude poslána příslušným orgánům dožádané strany diplomatickou cestou nebo přímo poštou, telegramem nebo prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL) nebo jakýmkoliv jiným způsobem, umožňujícím její příslušné prokázání, nebo který dožádaná strana přijme. Dožadující orgán bude bez odkladu informován o výsledku své žádosti.

4. Předběžná vazba může být zrušena, pokud dožádaná strana nedostane do 18 dnů od zadržení žádost o vydání a doklady uvedené v článku 12. V žádném případě nesmí být delší než 40 dnů ode dne vzetí do vazby. Možnost předběžného propuštění se nikdy nevylučuje, dožádaná strana však přijme taková opatření, která bude považovat za potřebná, aby zabránila uprchnutí hledané osoby.

5. Propuštění nevylučuje nové vzetí do vazby a vydání, pokud žádost o vydání dojde následně.

Článek 17

Střet žádostí

Pokud o vydání žádá současně víc jak jeden stát, ať už pro stejný trestný čin nebo pro různé trestné činy, dožádaná strana rozhodne po přihlédnutí ke všem okolnostem, zejména k relativní závažnosti a místu spáchání trestných činů, dále k datu žádostí, k občanství vyžádané osoby a k možnosti následného vydání do dalšího státu.

Článek 18

Předání osoby, která má být vydána

1. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu způsobem uvedeným v článku 12, odst. 1 o svém rozhodnutí ohledně vydání.

2. Důvody pro celkové nebo částečné odmítnutí budou sděleny.

3. Pokud se žádosti vyhoví, dožadující strana bude informována o místě a datu předání a o době, kterou byla vyžádaná osoba z důvodu předání držena ve vazbě.

4. S výjimkou ustanovení odstavce 5 tohoto článku může být vyžádaná osoba propuštěna po uplynutí 15 dnů, pokud nebyla převzata k stanovenému datu, a v každém případě bude propuštěna po uplynutí 30 dnů. Dožádaná strana ji může odmítnout vydat pro tentýž trestný čin.

5. Pokud nepřekonatelné překážky zabrání straně předání nebo převzetí osoby, která má být vydána, oznámí to druhé straně. Obě strany se dohodnou na novém datu předání a budou použita ustanovení odstavce 4 tohoto článku.

Článek 19

Odložení předání nebo podmíněné předání

1. Dožádaná strana může poté, když přijme rozhodnutí o žádosti vydání, odložit předání vyžádané osoby, aby ji mohla trestně stíhat, nebo pokud již byla odsouzena, aby na ni mohl být na jejím území vykonán trest za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání.

2. Namísto odložení předání může dožádaná strana na vyžádanou osobu dočasně předat dožadující straně v souladu s podmínkami, které budou mezi stranami dohodnuty.

Článek 20

Předání věcí

1. Na žádost dožadující strany dožádaná strana, v rozsahu, který jí to její právní řád umožňuje, zajistí a předá věci:

- (a) které mohou být použity jako důkazy, nebo
- (b) které byly získány v důsledku trestného činu a které v době zadržení byly nalezeny u vyžádané osoby nebo byly objeveny dodatečně.

2. Věci uvedené v odst. 1 tohoto článku budou předány, i když dohodnuté vydání nemohlo být uskutečněno, protože vyžádaná osoba zemřela nebo uprchla.

3. Pokud uvedené věci podléhají zabavení nebo propadnutí na území dožádané strany, může si je tato strana v souvislosti s probíhajícím trestním stíháním dočasně ponechat nebo je předat s podmínkou, že jí budou vráceny.

4. Jakákoliv práva k těmto věcem, která může mít dožádaná strana nebo třetí osoby, zůstávají zachována. Pokud tato práva existují, budou věci vráceny bezplatně dožádané straně co nejdříve po ukončení řízení.

Článek 21

Průvoz

1. Průvoz územím některé ze smluvních stran bude povolen po podání žádosti způsobem, který je uveden v článku 12, odst. 1, za předpokladu, že strana, která je žádána o povolení průvozu, nepovažuje předmětný trestný čin za politický nebo výlučně vojenský ve smyslu článků 3 a 4 této Úmluvy.

2. Průvoz občana, tak jak je definován v článku 6, státu, který je žádán o povolení průvozu, může být odmítnut.

3. S výjimkou ustanovení v odst. 4 tohoto článku bude nutno předložit doklady uvedené v článku 12, odst. 2.

4. Pokud bude použita vzdušná přeprava, budou platit následující pravidla:

- (a) pokud nemá být uskutečněno přistání, dožadující strana informuje stranu, přes jejíž území má být let uskutečněn, a potvrdí, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 2 písmeno (a). V případě neplánovaného přistání tato informace bude mít účinky žádosti o předběžnou vazbu ve smyslu článku 16 a dožadující strana podá formální žádost o průvoz;
- (b) pokud se počítá s přistáním, dožadující strana podá formální žádost o průvoz.

5. Kterákoliv strana však může při podpisu nebo uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k této Úmluvě prohlásit, že povolí průvoz osob za některé nebo všech podmínek, za kterých povoluje vydání. V takovém případě může být použita vzájemnost.

6. Průvoz vydávané osoby nebude uskutečněn přes území, kde je důvodná obava, že její život nebo svoboda by mohla být ohrožena pro její rasu, náboženství, občanství nebo politické názory.

Článek 22

Řízení

Kromě případů, kdy tato Úmluva stanoví jinak, bude se řízení o vydávání a předběžnou vazbu řídit výhradně právním řádem dožádané strany.

Článek 23

Používaný jazyk

Doklady, které mají být vystaveny, budou v jazyce dožadující nebo dožádané strany. Dožádaná strana může požadovat překlad do některého z oficiálních jazyků Rady Evropy, který si zvolí.

Článek 24

Náklady

1. Náklady vynaložené na území dožádané strany z důvodu vydání ponese tato strana.

2. Náklady vynaložené z důvodu průvozu přes území strany, která byla požádána o povolení průvozu, ponese dožadující strana.

3. V případě vydání z nemetropolitního území dožádané strany budou náklady za dopravu mezi tímto územím a metropolitním územím dožadující strany hrazeny stranou dožadující. Stejně pravidlo platí o nákladech na dopravu mezi nemetropolitním územím dožádané strany a jejím metropolitním územím.

Článek 25

Definice „ochranného opatření“

Pro účely této Úmluvy se pojmem „ochranné opatření“ rozumí jakýkoliv příkaz zahrnující zbavení svobody, který byl trestním soudem vydán dodatkem k trestu odnětí svobody nebo namísto něho.

Článek 26

Výhrady

1. Kterákoliv smluvní strana může při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterémukoliv ustanovení nebo ustanovením Úmluvy.

2. Kterákoliv smluvní strana, která učinila výhrady, je odvolá, jakmile to okolnosti dovolí. Toto odvolání bude uskutečněno sdělením generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému z ustanovení Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou stranou kromě rozsahu, v jakém sama toto ustanovení přijala.

Článek 27

Územní působnost

1. Tato Úmluva se bude provádět na metropolitních územích smluvních stran.

2. Ve vztahu k Francii bude též platit v Alžírsku a v zámořských departmentech, ve vztahu k Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku na Channel Islands a na Isle of Man.

3. Spolková republika Německa může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který bude informovat další strany o tomto prohlášení.

4. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami může být provádění této Úmluvy, za podmínek stanovených v těchto ujednáních, rozšířeno na kterákoliv území těchto stran, kromě těch, jež jsou uvedena v odst. 1, 2 a 3 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy kterákoliv z těchto stran odpovídá.

Článek 28

Vztahy mezi touto Úmluvou a dvoustrannými dohodami

1. Tato Úmluva nahradí u států, které jsou jí vázány, ustanovení všech dvoustranných smluv, úmluv a dohod, která upravují vydávání mezi kterýmikoliv dvěma smluvními stranami.

2. Smluvní strany mohou sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody pouze k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo aby napomáhaly použití zásad, které obsahují.

3. Pokud se vydávání mezi dvěma nebo více stranami uskutečňuje na základě jednotných právních předpisů, strany mohou upravovat své vzájemné vztahy, pokud jde o vydávání, výlučně podle tohoto systému bez ohledu na ustanovení této Úmluvy. Stejná zásada bude platit mezi dvěma nebo více smluvními stranami, pokud každá z nich má platné právní předpisy, na základě kterých se provádějí na jejím území příkazy k vzetí do vazby vydané na území druhé strany nebo stran. Smluvní strany, které mezi sebou vylučují nebo v budoucnosti vyloučí působnost této Úmluvy podle tohoto odstavce, informují o tom generálního tajemníka Rady Evropy. Generální tajemník bude informovat ostatní smluvní strany o sděleních, která obdržel podle tohoto odstavce.

Článek 29

Podpis, ratifikace a vstup v platnost

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady.

2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po datu uložení třetí ratifikační listiny.

3. Pokud jde o signatáře, kteří budou Úmluvu ratifikovat poté, Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 30

Přístup

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že pro rezoluci, která bude takovéto pozvání obsahovat, budou hlasovat všichni členové Rady, kteří Úmluvu ratifikovali.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady a vstoupí v účinnost 90 dní po jejím uložení.

Článek 31

Výpověď

Kterákoli ze smluvních stran může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vypovědět tuto Úmluvu sdělením

předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 32

Informace

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) uložení ratifikačních listin a listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) všech prohlášeních učiněných podle ustanovení článku 6, odst. 1 a článku 21, odst. 5;
- (d) všech výhradách učiněných podle článku 26 odst. 1;
- (e) odvolání všech výhrad podle článku 26, odst. 2;
- (f) sděleních o odstoupení obdržených podle ustanovení článku 31 a o datech, kdy tato odstoupení vstoupí v účinnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouc k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Paříži dne 13. prosince 1957 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie vládám signatářů.